

UOHSX00JJHSP

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0028/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-13715/2024/161

Brno 3. 4. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 19. 2. 2024, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **městská část Praha 15**, IČO 00231355, se sídlem Boloňská 478/1, Horní Měcholupy, 109 00 Praha,

podaném proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0836/2023/VZ, č. j. ÚOHS-05450/2024/500 ze dne 6. 2. 2024, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 7. 12. 2023 na návrh z téhož dne navrhovatele –

- **4 clean Prague s.r.o.**, IČO 04765613, se sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1,
ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 7. 12. 2023 Mgr. Martinem Hýblem, advokátem, ev. č. ČAK 19588, se sídlem Korunní 1740/129, 130 00 Praha 3,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání části č. 3 „**Úklid zeleně a vývoz odpadkových košů v Praze 15**“ veřejné zakázky „**Péče o zeleň na území MČ Praha 15 v období 2024-2027**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 8. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 4. 9. 2023 pod ev. č. Z2023-038815 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 9. 2023 pod ev. č. 2023/S 169-531402, jehož dalším účastníkem je vybraný dodavatel –

- společníci společnosti „**CEBU-BAU-P15-ZELEŇ 3**“, jimiž jsou dodavatelé:

- BAU plus, a. s., IČO 02125633, se sídlem Revoluční 767/25, Staré Město, 110 00 Praha 1 a
- CEBU a.s., IČO 11648830, se sídlem Revoluční 767/25, Staré Město, 110 00 Praha 1, které uzavřely dne 29. 9. 2023 „Smlouvu o společnosti“,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 152 odst. 5 a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0836/2023/VZ, č. j. ÚOHS-05450/2024/500 ze dne 6. 2. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“ nebo „**ZZVZ**“)¹, k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese, s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 7. 12. 2023 návrh navrhovatele – 4 clean Prague s.r.o., IČO 04765613, se sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 7. 12. 2023 Mgr. Martinem Hýblem, advokátem, ev. č. ČAK 19588, se sídlem Korunní 1740/129, 130 00 Praha 3 (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – městské části Praha 15, IČO 00231355, se sídlem Boloňská 478/1, Horní Měcholupy, 109 00 Praha (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání části č. 3 „**Úklid zeleně a vývoz odpadkových košů v Praze 15**“ veřejné zakázky „**Péče o zeleň na území MČ Praha 15 v období 2024-2027**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 8. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 4. 9. 2023 pod ev. č. Z2023-038815 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 9. 2023 pod ev. č. 2023/S 169-531402 (dále jen „**veřejná zakázka**“ nebo „**zadávací řízení**“).
2. Zadavatel zahájil zadávací řízení na veřejnou zakázku dne 30. 8. 2023. V bodu 2) Výzvy k podání nabídky a ostatní části zadávací dokumentace ze dne 30. 8. 2023 (dále jen „**výzva k podání nabídky**“) je vymezen předmět veřejné zakázky. Jedná se o služby spočívající v péči o zeleň,

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího postupu. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

úklid ploch a vývoz odpadkových košů, včetně souvisejících služeb a dodávek na území městské části Praha 15. Bližší specifikace předmětu veřejné zakázky je obsažena v přílohách výzvy k podání nabídky, zejména v článku I. návrhu smlouvy o poskytování služeb úklidu ploch zeleně a vývozu odpadkových košů na území městské části Praha 15 (dále jen „**návrh smlouvy**“).

3. Veřejná zakázka byla rozdělena na tři části, přičemž část č. 3 byla v podrobné charakteristice výzvy k podání nabídky označena jako úklid zeleně a vývoz odpadkových košů v Praze 15 (dále jen „**část č. 3 veřejné zakázky**“).
4. Ve výzvě k podání nabídky byla stanovena předpokládaná hodnota veřejné zakázky ve výši 41 000 000,- Kč bez DPH. Tato celková předpokládaná hodnota byla rozdělena dle jednotlivých částí veřejné zakázky tak, že předpokládaná hodnota části č. 3 veřejné zakázky byla 14 500 000,- Kč bez DPH.
5. Z dokumentace o zadávacím řízení je zřejmé, že zadavatel obdržel v souhrnu do všech částí veřejné zakázky nabídky od osmi dodavatelů, přičemž sedm z nich podalo nabídku do části č. 3 veřejné zakázky.
6. Ze Zprávy o hodnocení nabídek ze dne 18. 10. 2023 (dále jen „**zpráva o hodnocení nabídek**“) vyplývá, že zadavatel v části č. 3 veřejné zakázky hodnotil pouze dvě nabídky, zbylých pět dodavatelů bylo ze zadávacího řízení vyloučeno. Mezi vyloučenými dodavateli byl i navrhovatel.
7. Zadavatel navrhovatele vyloučil na základě Rozhodnutí o vyloučení účastníka zadávacího řízení ze dne 8. 11. 2023 (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení navrhovatele**“), které doručil navrhovateli téhož dne.
8. Na základě Rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele ze dne 8. 11. 2023 (dále jen „**rozhodnutí o výběru dodavatele**“), jehož přílohu č. 1 tvoří zpráva o hodnocení nabídek, zadavatel informoval účastníky zadávacího řízení mimo jiné o tom, že pro část č. 3 veřejné zakázky vybral jako nejvýhodnější nabídku vybraného dodavatele.
9. Proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele podal navrhovatel prostřednictvím elektronického nástroje dne 16. 11. 2023 námitky zadavateli z téhož dne. Navrhovatel žádal, aby zadavatel zrušil své rozhodnutí o vyloučení navrhovatele, jakož i rozhodnutí o výběru dodavatele.
10. Dne 16. 11. 2023 zaslal navrhovatel zadavateli prostřednictvím elektronického nástroje rovněž vyplněný a podepsaný návrh smlouvy.
11. Zadavatel na námitky navrhovatele reagoval přípisem nazvaným Rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 29. 11. 2023, jež navrhovatel obdržel téhož dne prostřednictvím elektronického nástroje (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“), a kterým námitky navrhovatele odmítl.
12. Navrhovatel nepovažoval rozhodnutí o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, proto dne 7. 12. 2023 podal u Úřadu návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „**návrh**“).
13. Návrhem se navrhovatel domáhal přezkoumání úkonu zadavatele, kdy rozhodnutím o vyloučení navrhovatele porušil dle návrhu navrhovatele zásady transparentnosti a přiměřenosti zakotvené v § 6 odst. 1 zákona, jakož i § 36 odst. 3 zákona, když svým postupem

přenášel odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele, a rovněž § 39 odst. 1 zákona, když zadavatel tvrdil, že navrhovatel nesplnil zadavatelem stanovený způsob podání nabídky, který však ze zadávací dokumentace nevyplývá. Navrhovatel dále konstatoval, že zadavatel porušil i § 48 odst. 2 písm. a) zákona, když jej vyloučil, aniž došlo k naplnění důvodu, který byl pro vyloučení presumován v dotčeném ustanovení zákona. Navrhovatel rovněž namítal, že zadavatel rozhodnutím o výběru dodavatele porušil § 122 zákona, když nevybral účastníka zadávacího řízení, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější. Navrhovatel brojil i proti obsahu rozhodnutí o námitkách, který považuje za nedostatečný.

14. Dnem 7. 12. 2023, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále také jen „**správní řízení**“).
15. Dalším účastníkem správního řízení je vybraný dodavatel – společníci společnosti „CEBU-BAU-P15-ZELEŇ 3“, jimiž jsou dodavatelé BAU plus, a. s., IČO 02125633, se sídlem Revoluční 767/25, Staré Město, 110 00 Praha 1 a CEBU a.s., IČO 11648830, se sídlem Revoluční 767/25, Staré Město, 110 00 Praha 1, kteří uzavřeli dne 29. 9. 2023 „Smlouvu o společnosti“ (dále jen „**vybraný dodavatel**“)
16. Rozhodnutím ze dne 17. 1. 2024, č. j. ÚOHS-02368/2024/500, nařídil Úřad zadavateli z moci úřední předběžné opatření spočívající v zákazu uzavření smlouvy na část č. 3 veřejné zakázky, a to až do pravomocného skončení předmětného správního řízení.

Napadené rozhodnutí

17. Dne 6. 2. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0836/2023/VZ, č. j. ÚOHS-05450/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I rozhodl, že zadavatel nedodržel při zadávání části č. 3 veřejné zakázky pravidlo stanovené v § 48 odst. 2 písm. a) v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona tím, že dne 8. 11. 2023 rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na část č. 3 veřejné zakázky s odůvodněním, že navrhovatel nedodržel způsob podání nabídky stanovený zadávací dokumentací tím, že jeho nabídka neobsahovala řádně vyplněný návrh smlouvy, když tento postup zadavatele byl nepřiměřený, neboť nabídka navrhovatele obsahovala všechny podstatné údaje, zejména pak údaje pro hodnocení nabídek, a zadavatel mohl svým postupem ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
18. Úřad výrokem II jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušil rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení na část č. 3 veřejné zakázky a současně zrušil všechny související úkony zadavatele učiněné v zadávacím řízení.
19. Dále výrokem III Úřad uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na část č. 3 veřejné zakázky až do pravomocného skončení šetřeného správního řízení.
20. Úřad výrokem IV uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

Rozklad zadavatele

21. Dne 19. 2. 2024 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne. Ze spisového materiálu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 6. 2. 2024, rozklad byl tudíž podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

22. Zadavatel napadl rozkladem výroky I, II, III a IV napadeného rozhodnutí a domáhal se jejich zrušení. Dle zadavatele je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy a je nesprávné.

Námítky k výroku I napadeného rozhodnutí

23. Zadavatel předně namítal, že Úřad neposuzoval jím předložené dokumenty a uvedené skutečnosti komplexně a v souvislostech. Tvrdil, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí zadavateli upřel jeho právo nastavit si podmínky zadávacího řízení a následně podle nich realizovat průběh zadávacího řízení k části č. 3 veřejné zakázky. Z toho zadavatel dovozuje, že se Úřad dopustil nedovoleného extenzivního výkladu zásady přiměřenosti zcela ve prospěch navrhovatele, když bezdůvodně a nepřiměřeně omlouval zásadní nedostatky navrhovatelem předložené nabídky na plnění části č. 3 veřejné zakázky a nezohlednil, že zadavatel pouze přiměřeně aplikoval zákonné oprávnění dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona, a naopak, že se zadavatel rozhodl zákonné oprávnění dle § 46 odst. 1 zákona neaplikovat. Zadavatel spatřoval v napadeném rozhodnutí omezení svého práva vybrat si pro plnění části č. 3 veřejné zakázky takového dodavatele, který splňuje veškeré zadávací podmínky.
24. Konkrétně zadavatel brojil proti posouzení dopadu nepředložení vyplněného návrhu smlouvy v nabídce navrhovatele, přičemž dle zadavatele měli účastníci zadávacího řízení v návrhu smlouvy kromě jiného doplnit nabídkovou cenu a podpisem návrhu smlouvy vyjádřit svůj souhlas mj. s platebními a obchodními podmínkami. Zadavatel argumentoval dále tím, že účastníky zadávacího řízení poučil o důsledku nesplnění zadávacích podmínek, resp. o zvážení zadavatele, zda využije právo ve smyslu § 46 zákona, či nikoli.
25. V návaznosti na výše uvedené zadavatel v rozkladu poukázal na výzvu k podání nabídky, ve které účastníky zadávacího řízení poučil o důsledku nesplnění zadávacích podmínek, tedy jak by eventuálně konal, pokud by nabídky účastníků zadávacího řízení nebyly ve smyslu zákona a výzvy k podání nabídky kompletní. Zadavatel stanovil, že účastník zadávacího řízení by v tomto případě byl vyloučen, ledaže by zadavatel využil vyhrazené právo ve smyslu § 46 odst. 1 zákona, tj. pokud by si vyžádal dodatečné informace a dodatečné doložení dokladů.
26. Zadavatel v rozkladu brojil proti argumentaci Úřadu uvedené v bodech 80 a násl. napadeného rozhodnutí ohledně povinnosti učinit výzvu dle § 46 odst. 1 zákona. Uvedl, že nepředložení návrhu smlouvy v nabídce navrhovatele nepovažoval za nejasnost na první pohled zřejmou, lehce popsatelnou a odstranitelnou, která by v zadavateli vyvolala pochybnosti ohledně splnění či nesplnění jím stanovených zadávacích podmínek, čímž by zakládala povinnost aplikovat postup dle § 46 odst. 1 zákona. Nepředložení návrhu smlouvy v nabídce navrhovatele považoval zadavatel za jednoznačné nesplnění stanovených zadávacích podmínek, kterého se navrhovatel předložením nekompletní nabídky vědomě dopustil.
27. V rozkladu zadavatel uznal, že vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení části č. 3 veřejné zakázky mělo vliv na následný výběr dodavatele, avšak příčiny vnímal pouze na straně navrhovatele, kdy i přes poučení o důsledcích nesplnění zadávacích podmínek ve výzvě

k podání nabídky navrhovatel nepředložil kompletní nabídku. Dle zadavatele nebylo rozhodné, o porušení které zadávací podmínky se ze strany navrhovatele jednalo. Zadavatel namítal, že měl právo navrhovatele ze zadávacího řízení vyloučit, když jeho nabídka neodpovídala zadávacím podmínkám, a to bez ohledu na to, zda porušená zadávací podmínka se přímo vztahovala k hodnocení a posouzení nabídky, či nikoli.

28. Na základě své argumentace uvedené v rozkladu zadavatel dovodil, že závěr o nepřiměřenosti jednání zadavatele při vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení v napadeném rozhodnutí byl nesprávný, protože Úřad zohlednil pouze ekonomický aspekt a šíří hospodářské soutěže. Dle zadavatele měl být zohledněn další aspekt, a to ten, že hospodářská soutěž má probíhat pouze mezi účastníky zadávacího řízení, kteří po celou dobu zadávacího řízení vykazovali určitou kvalitu definovanou řádným splněním zadávacích podmínek, a s tím spojenou vysokou pravděpodobností garance budoucího kvalitního plnění předmětu části č. 3 veřejné zakázky. Zadavatel vyjádřil své přesvědčení, že oba uvedené aspekty jsou při realizaci zadávacího řízení stejně důležité a není možné jeden z nich upřednostnit.

Závěr rozkladu

29. Zadavatel uzavřel svou argumentaci v rozkladu shrnutím, že z jeho strany nedošlo k porušení povinností vyplývajících ze zákona. Rozhodnutí o vyloučení navrhovatele bylo dle jeho názoru provedeno přiměřeně a v souladu se zákonem, proto navrhl, aby předseda Úřadu změnil napadené rozhodnutí tak, že návrh navrhovatele se zamítá a správní řízení se zastavuje.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu zadavatele

30. Úřad obdržel vyjádření navrhovatele ze dne 26. 2. 2024 k podanému rozkladu zadavatele, v němž se kategoricky ohradil vůči jeho tvrzením. Navrhovatel poukazoval na rozpor mezi tím, co zadavatel uvedl v rozkladu, a co ve skutečnosti zadavatel vymezil ve výzvě k podání nabídky. Především navrhovatel rozporoval tvrzení zadavatele, že nabídková cena se vyplňovala přímo do návrhu smlouvy, neboť ta se vyplňovala v rámci přílohy č. 5 návrhu smlouvy a zároveň v krycím listu nabídky. Zadavatel tedy znění smlouvy koncipoval tak, že odkázal účastníky zadávacího řízení, aby konkrétní nabídkovou cenu uvedli do přílohy k tomu určené, nikoliv do samotného textu smlouvy. K tomu navrhovatel dodal, že přílohu č. 5 návrhu smlouvy, včetně krycího listu, zadavateli v rámci nabídky předložil.
31. Dále navrhovatel rozporoval, že nikde ve výzvě k podání nabídky nebylo uvedeno, že účastník zadávacího řízení musí návrh smlouvy podepsat, jak v rozkladu uvedl zadavatel.
32. Podle navrhovatele, jestliže zadavatel tvrdil, že podpisem návrhu smlouvy (byť to byla podmínka, kterou v zadávací dokumentaci nevymezil) účastník vyslovil akceptaci s platebními a obchodními podmínky, potom bylo možné z nabídky navrhovatele obsahující i podrobnou cenovou kalkulaci, která musela být nedílnou součástí návrhu smlouvy, rovněž dovodit, že navrhovatel podmínky vymezené zadavatelem, které byly jednostranně stanoveny zadavatelem, a které nebyl navrhovatel oprávněn měnit, akceptoval, resp. že podáním nabídky navrhovatel vyjádřil svou vůli se podvolit platebním a obchodním podmínkám, které zadavatel vymezil.
33. K požadavku zadavatele na vložení identického dokumentu do nabídky, kdy účastník zadávacího řízení měl předkládat zadavateli to, co sám zadavatel vymezil, odkázal navrhovatel na odbornou literaturu, která takový požadavek označuje jako přepjatě formalistický. Sám

navrhovatel takový požadavek zadavatele označil za rozporný se zásadou přiměřenosti. Navrhovatel dále argumentoval, že pokud by zadavatel posuzoval jeho nabídku komplexně, chybělo by toliko bankovní spojení navrhovatele, neboť zbývající identifikační údaje a index cenové soustavy uvedl navrhovatel do krycího listu nabídky. Bankovní spojení je ovšem údaj, který neměl žádný vliv na posouzení a hodnocení nabídky.

34. S ohledem na svou argumentaci považoval navrhovatel napadené rozhodnutí za správné a ve všech výrocích v souladu se zákonem. Proto navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad zadavatele zamítl.

Řízení o rozkladu

35. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

36. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.
37. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč nebylo přistoupeno ke změně ani ke zrušení napadeného rozhodnutí.

K námitkám rozkladu

K okruhu námitek týkajících se nedodržení zadávacích podmínek navrhovatelem

38. Úřad vytkl zadavateli jeho postup v zadávacím řízení, který označil jako nepřiměřený, když zadavatel vyloučil navrhovatele, protože jeho nabídka neobsahovala řádně vyplněný návrh smlouvy, byť samotná nabídka navrhovatele obsahovala všechny podstatné údaje, zejména údaje pro hodnocení nabídky. Úřad přitom odkázal jak na svou dlouhodobou rozhodovací praxi,² zejména ohledně přiměřenosti vyloučení účastníka zadávacího řízení jako zcela zásadního úkonu v zadávacím řízení v poměru k závažnosti jeho pochybení, tak i na odbornou literaturu.³ Dle Úřadu byl zadavatel povinen vyzvat navrhovatele podle § 46 zákona, protože pochybení navrhovatele bylo čistě formálního rázu. Úřad dále uvedl, že v případě, kdy nemá zadavatel z předložené nabídky postaveno najisto, zda nabídka zadávací podmínky splňuje a zda jsou dány důvody pro vyloučení účastníka ze zadávacího řízení, musí dle Úřadu získat jednoznačný podklad pro posouzení této skutečnosti, a proto je v takovém případě povinen využít institut výzvy dle § 46 odst. 1 zákona. Svůj názor Úřad přitom opřel o rozsudek Krajského

---

² Viz např. rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0036/2018/VZ-14938/2018/323/JKt nebo č. j. ÚOHS-R0195/2020/VZ-38647/2020/322/DJa.

³ Např. ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 344–345.

soudu v Brně ze dne 6. 10. 2011, č. j. 62 Af 50/2010-104 (dále jen „**rozsudek č. j. 62 Af 50/2010-104**“).

39. V rozkladu zadavatel shora uvedené závěry rozporoval. Konkrétně namítal, že ze zadávací dokumentace byl jeho požadavek na odevzdání návrhu smlouvy zřejmý a bez tohoto dokumentu nepovažoval nabídku navrhovatele za kompletní, protože navrhovatel bez podpisu návrhu smlouvy fakticky nepřijal platební a obchodní podmínky. Namítal současně, že navrhovatel nevyplnil nabídkovou cenu a že zadavatel obecně není povinen vyzývat účastníky zadávacího řízení podle § 46 zákona. Zadavatel rozporoval také nenáležitě odkazování na rozsudek č. j. 62 Af 50/2010-104 Úřadem, protože – na rozdíl od případu posuzovaného v uvedeném rozsudku – se v posuzovaném případě nejednalo o nejasnost na první pohled zřejmou, která by vyvolávala dojem, že uchazeč se v části své nabídky dopustil lehce popsatelné a zároveň lehce vysvětlitelné chyby.
40. Nutno konstatovat, že část výše uvedené argumentace zadavatele se neshoduje se zadávacími podmínkami nebo s objektivními okolnostmi posuzované věci. Návrh smlouvy byl dle části 7) výzvy k podání nabídky její přílohou, tudíž součástí zadávacích podmínek. V žádné části zadávací dokumentace nebyl obsažen požadavek zadavatele, aby návrh smlouvy byl dodavatelem podepsán. V části 4) výzvy k podání nabídky u způsobu zpracování nabídky zadavatel stanovil, že součástí podané nabídky uchazeče je i **vyplněný a odevzdaný návrh smlouvy**. Protože povinnost uchazečů podepsat návrh smlouvy v zadávacích podmínkách stanovena nebyla, nebylo namístě očekávat podepsaný návrh od uchazečů, resp. vyžadovat jej při hodnocení nabídky tak, jak ve své argumentaci v rozkladu uváděl zadavatel. Pokud bylo záměrem zadavatele, aby nabídky uchazečů již rovnou obsahovaly i podepsaný návrh smlouvy, měl být takový požadavek součástí zadávacích podmínek.
41. V části 5) výzvy k podání nabídky zadavatel u platebních a obchodních podmínek stanovil, že dodavatel není oprávněn provádět žádné úpravy nebo změny oproti návrhu smlouvy, pokud by nebyly pro zadavatele výhodnější. Návrh smlouvy tedy zadavatel koncipoval jako pevně daný, bez možnosti jakéhokoli zásahu do smluvních ustanovení ze stran dodavatelů.
42. V článku VIII., bod 8.1 návrhu smlouvy bylo zadavatelem stanoveno, že příloha č. 5 – kalkulace ceny je nedílnou součástí návrhu smlouvy. Požadavky na stanovení ceny uvedené v části 4) výzvy k podání nabídky konkretizovaly, aby uchazeč vyplnil nabídkovou cenu do krycího listu a do návrhu smlouvy, podrobný rozpis položek pak do cenové kalkulace. Návrh smlouvy však neobsahoval prostor, kde by bylo možné nabídkovou cenu vyplnit, přičemž obsah textu s doplněním nabídkové ceny do návrhu smlouvy ani vůbec nepočítal. Nabídková cena byla součástí výše uvedené přílohy č. 5 návrhu smlouvy a krycího listu.
43. Nelze tedy souhlasit s tvrzením zadavatele, že ve výzvě k podání nabídky stanovil, že v doplněném návrhu smlouvy měl účastník zadávacího řízení doplnit také nabídkovou cenu a že řádně vyplněným návrhem smlouvy by od účastníka zadávacího řízení získal vyjádřený souhlas mj. s platebními a obchodními podmínkami. V části 5) výzvy k podání nabídky u podmínek zadávacího řízení zadavatel upravil platební a obchodní podmínky. Zadavatel konkretizoval, že platební a obchodní podmínky jsou podrobně specifikovány v přílohách zadávací dokumentace – ve „Smlouvě o dílo“. Protože v jiné části zadávací dokumentace není zmínka o jakékoli smlouvě o dílo, lze se z obsahu návrhu smlouvy domnívat, že měl zadavatel v úmyslu odkázat na návrh smlouvy, který je návrhem smlouvy o poskytování služeb. V téže

částí výzvy k podání nabídky je zadavatelem stanoveno, že dodavatel není oprávněn provádět žádné úpravy nebo změny oproti návrhu smlouvy, pokud by nebyly pro zadavatele výhodnější. Lze tedy uzavřít, že platební a obchodní podmínky byly zadavatelem pevně stanoveny návrhem smlouvy, tudíž vyplnění a odevzdání návrhu smlouvy nemohlo mít ani potenciální vliv na obsah předmětných podmínek. Navíc, i po dodržení stanovených požadavků ohledně vyplnění a odevzdání návrhu smlouvy, mohla být ze strany dodavatele toliko vyjádřena jeho vůle být v budoucnu platebními a obchodními podmínkami vázán, neboť **požadavek na podpis návrhu smlouvy nebyl v zadávacích podmínkách obsažen.**

44. Lze tedy uzavřít, že zadavatel požadoval toliko vyplnění návrhu smlouvy a jeho přílohu k nabídce. Návrh smlouvy bylo možné doplnit pouze o identifikaci uchazeče, jež byla zadavateli z dokumentů tvořících nabídku známá, o číslo bankovního spojení, o index cenové soustavy, jež byl součástí krycího listu navrhovatele, a o kontaktní údaje kontaktní osoby.
45. Zadavatel považoval shora popsané podmínky stanovené v zadávací dokumentaci za objektivně pochopitelné. K tomu je možno připomenout, že jasnost, určitost a srozumitelnost zadávacích podmínek je pouze v kompetenci zadavatele a je přímo provázaná se zákonností zadávacích podmínek. Jak bylo zdůrazněno shora, zadávací podmínky neobsahovaly povinnost návrh smlouvy podepsat, ale toliko povinnost jej vyplnit a přiložit k nabídce. Pokud tedy zadavatel následně požadoval, aby návrh smlouvy byl podepsán, takový požadavek ze zadávacích podmínek nevyplývá. Lze současně uvést, že není od zadavatele adekvátní argumentovat objektivně pochopitelným stanovením zadávacích podmínek, když z písemných zpráv zadavatele i pro část č. 1 a č. 2 veřejné zakázky vyplývá, že v součtu 4 uchazeči ze 7 byli zadavatelem vyloučeni, protože jejich nabídka neobsahovala řádně vyplněný návrh smlouvy.⁴
46. Navrhovatel tedy ve své nabídce zadavateli předložil požadovaná čestná prohlášení, krycí list, seznam poddodavatelů, potvrzení finančního úřadu, potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení, přílohu č. 5 – kalkulace ceny, výpisy z rejstříku trestů, výpis z obchodního rejstříku a výpis ze živnostenského rejstříku.
47. Jak je z vyjmenovaných dokumentů zřejmé, součástí nabídky navrhovatele byly krycí list a kalkulace ceny v podobě přílohy č. 5 návrhu smlouvy, a protože vyplnit nabídkovou cenu do návrhu smlouvy možné nebylo, nelze než konstatovat, že navrhovatel vyhověl zadavateli a jím stanoveným zadávacím podmínkám ohledně požadavku na předložení nabídkové ceny a indexu cenové soustavy, jež byl součástí krycího listu. Nabídková cena a index cenové soustavy byly zadavatelem stanoveny jako dvě kritéria, podle kterých probíhalo hodnocení nabídek zadavatelem, přičemž jako nejvýhodnější nabídka měla být vybrána nabídka s nejvyšším počtem bodů získaných součtem bodů za obě stanovená hodnotící kritéria. Nelze si v této souvislosti nepovšimnout, že nabídka vybraného dodavatele index cenové soustavy neobsahovala v návrhu smlouvy, a ani v krycím listu. Současně je nutno konstatovat, že předložením nabídky obsahující všechny podstatné údaje vyjádřil navrhovatel zjevně svou vůli být v budoucnu vázán i obchodními a platebními podmínkami obsaženými v návrhu smlouvy, neboť dle znění zadávacích podmínek byl tento návrh smlouvy neměnný (leďa by byla změna ve prospěch zadavatele).

---

⁴ Viz dokumenty v detailu předmětné veřejné zakázky na webové stránce <https://tenderarena.cz/dodavatel/seznam-profilu-zadavatele/detail/Z0001540/zakazka/638244>

48. I když zadavatel neobdržel vyplněný návrh smlouvy navrhovatele, po obsahové stránce nabídka navrhovatele vyjadřovala vše podstatné, co by zahrnovala, i pokud by vyplněný návrh smlouvy neabsentoval – tj. nabídkovou cenu, index cenové soustavy a projev vůle se následně zavázat k obchodním a platebním podmínkám. Absentovaly toliko nepodstatné informace – tj. bankovní spojení a kontaktní údaje, nicméně tyto údaje mohly být následně měněny. Že sám zadavatel vnímal marginálnost těchto údajů, dokládá skutečnost, že podle čl. 13.5 návrhu smlouvy měly být jakékoli změny kontaktních údajů v průběhu trvání předmětného smluvního vztahu účinné pouhým doručením písemného oznámení druhé smluvní straně. Formulací uvedeného ustanovení návrhu smlouvy vyjádřil i sám zadavatel svůj názor ohledně zjevné nepodstatnosti těchto údajů, protože dle jím pevně stanoveného návrhu smlouvy nebylo třeba vyvolat mezi smluvními stranami jednání, změnu kontaktních údajů stačilo druhé smluvní straně prostě oznámit.
49. Zadavatel se současně nemohl oprávněně domnívat, že by díky nepředložení vyplněného návrhu smlouvy mohl navrhovatel následně rozporovat stanovené platební a obchodní podmínky. Platební a obchodní podmínky jsou totiž rovněž podmínkami zadávacími a námitky proti nim je třeba uplatnit ve lhůtě dle § 242 zákona, tedy před uplynutím lhůty pro podání nabídek. Žádné takové námitky navrhovatel nevznášel, naopak podal do zadávacího řízení nabídku.
50. Výše jmenované absentující informace by z důvodu své podružnosti nemohly představovat zásadní překážku, pro kterou by nebylo možné následné uzavření smlouvy realizovat. Lze tedy konstatovat, že požadavek zadavatele ohledně vyplnění a odevzdání návrhu smlouvy byl především požadavkem formálním, přičemž absence nepodstatných dat v nabídce navrhovatele neměla bez dalšího vést k vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, což je úkon zasahující zcela zásadně do možnosti dodavatele usilovat o plnění veřejné zakázky. Navíc, pokud byl při vyloučení navrhovatele zadavateli známý fakt, že nabídka navrhovatele byla nejvýhodnější. Obdobný názor vyslovil dne 15. 11. 2018 ve svém rozsudku č. j. 1 As 150/2018-26 Nejvyšší správní soud, když konstatoval, že *„nezpochybňuje, že zadávací řízení představuje vysoce formalizovaný proces, jehož nedodržení může vést k negativním důsledkům pro konkrétního uchazeče projevujícím se např. i v zamezení získání veřejné zakázky a možnosti jejího plnění (jak NSS již opakovaně judikoval, viz např. rozsudek ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 202/2014–42). Je však nutno zdůraznit, že účelem tohoto formalizovaného procesu je zajištění hospodárného nakládání s veřejnými prostředky a spravedlivosti tržního prostředí za dodržování zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace (viz § 6 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách). Má-li proto být zákon o veřejných zakázkách aplikován smysluplně, nelze připustit, aby nesplnění zjevně formálního požadavku zadavatele (...) automaticky vedlo k vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení, byť by třeba jeho nabídka byla nejvýhodnější. Pak by se totiž vytratila podstata regulace zadávání veřejných zakázek, a tedy zajištění účelného vynakládání veřejných prostředků.“*
51. Zde je namístě zohlednit také skutečnost, že nepřiložením vyplněného návrhu smlouvy k nabídce navrhovatele nebylo znemožněno posouzení a hodnocení jeho nabídky a zadavateli nevzniklo ani jakékoli riziko do budoucna, protože pokud by navrhovatel hypoteticky nechtěl na některé obchodní podmínky přistoupit, měl zadavatel možnost vyloučit navrhovatele pro neposkytnutí součinnosti dle § 124 odst. 2 zákona.

52. Lze tedy konstatovat, že v nabídce navrhovatele sice absentoval vyplněný návrh smlouvy, tato listina však představovala toliko formální požadavek zadavatele a veškeré podstatné skutečnosti, které mohla tato listiny obsahovat, vyplývaly z jiných částí nabídky navrhovatele.

K okruhu námitek týkajících se zásady přiměřenosti

53. Zadavatel je obecně povinen v průběhu celého zadávacího řízení postupovat v souladu se základními zásadami zadávání veřejných zakázek, které jsou uvedeny v § 6 zákona, tedy mimo jiné se musí řídit zásadou přiměřenosti. Přiměřenost je neurčitý právní pojem, přičemž Nejvyšší správní soud se k neurčitým právním pojmům již opakovaně vyjádřil, například v rozsudku ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 80/2011-69, tak, že *„použití neurčitých pojmů v právních předpisech vychází z požadavku na obecnost právní normy, jejíž obsah má za úkol konkretizovat aplikační praxi, která si vyžaduje pružně reagovat na nastalé situace. Právní normou nelze postihnout celou šíři možných překážek, které mohou v praxi nastat, a nelze proto kasuisticky specifikovat jednotlivé skutkové podstaty.“*
54. I v posuzovaném případě se zadavatel musel řídit mj. zásadou přiměřenosti, přičemž respektování této zásady mělo být zohledněno v konkrétních krocích zadavatele, tedy aplikací a naplněním zásady přiměřenosti mělo být poznamenáno jednání zadavatele ve všech situacích nastalých v průběhu zadávacího řízení.
55. Zásada přiměřenosti se při zadávání části č. 3 veřejné zakázky měla projevit prostřednictvím proporcionálního, rozumného vyvážení vztahu mezi závažností porušení určitého požadavku stanoveného zadavatelem v zadávacích podmínkách a následným dopadem na navrhovatele v podobě jeho dalšího působení v zadávacím řízení, či jeho vyloučení. Jak bylo konstatováno shora, pochybení navrhovatele, který nepřiložil k nabídce vyplněný návrh smlouvy, bylo čistě formálního charakteru a mohlo být odstraněno jednoduchými kroky (příp. i pouhou akceptací) ze strany zadavatele. Oproti tomu přímé vyloučení navrhovatele mělo na jeho postavení zásadní dopad. V posuzovaném případě tak měla být zásada přiměřenosti promítnuta rovněž do uvážení zadavatele, zda mohl získat opravdovou pochybnost o schopnosti navrhovatele plnit předmět části č. 3 veřejné zakázky, když mu navrhovatel nezaslal spolu s nabídkou pevně stanovený návrh smlouvy zpět, toliko doplněný o marginální údaje, nesouvisející ani s hodnocením nabídky. A pokud by zadavatel i o takové hypotetické pochybnosti uvažoval, lze přemýšlet i o tom, zda je přiměřené navrhovatele ze zadávacího řízení pro nesplnění formálního požadavku bez dalšího ihned vyloučit, tj. jakoby „preventivně“, když existuje několik možných kroků, jak takovou pochybnost odstranit.
56. Ohledně obdobného, nepřiměřeně opatrného přístupu zadavatele, jež se obával hypotetické situace, se vyjádřil v rozsudku Krajský soud v Brně ze dne 24. 8. 2022, č. j. 31 Af 34/2021–158 (potvrzeno rozsudkem NSS ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 256/2022–67): *„Jak již soud naznačil, v případě, že zadavatelem prezentovaná hypotetická situace nastane, existuje nástroj pro naplnění zákonem sledovaného cíle, a tím je opět postup podle § 48. odst. 3 ZZVZ, který umožňuje vyloučení účastníka zadávacího řízení i v pozdějších fázích. Zadavatel tak měl účinný nástroj, jak žalobce v případě zneplatnění bankovní záruky vyloučit. Preventivní vyloučení žalobce se tak jeví jako značně nepřiměřené. Zadavatel uvádí, že by si nemohl být jistý, zda žalobce před navrácením do zadávacího řízení nezneplatnil bankovní záruku. Dle názoru soudu je možné po zadavateli (...) legitimně požadovat, aby se v tomto výjimečném případě žalobce dotázal, zda je bankovní záruka stále platná. Takový požadavek považuje soud za zcela*

přiměřený, neboť alternativou k němu by bylo jedině nyní zvolené a podle názoru soudu zcela nepřiměřené preventivní vyloučení žalobce ze zadávacího řízení. Dle § 41 odst. 4 ZZVZ by pak bylo na žalobci, aby trvající platnost bankovní záruky zadavateli prokázal. Pokud by tak neučinil, zadavatel by jej mohl podle § 48 odst. 3 ZZVZ vyloučit, nyní však již pro konkrétní porušení zákona, ne toliko pro hypotetické důvody. Pokud by však žalobce prokázal, že ke zneplatnění záruky nedošlo, nic by nebránilo tomu, aby se stal vybraným dodavatelem, jelikož jím složená jistota stále zajišťuje, že bude plnit své povinnosti podle § 122 odst. 7 nebo § 124 odst. 2 ZZVZ.“ Tedy i v tomto případě soud označil příliš opatrný přístup zadavatele, jenž měl fatální následek pro dodavatele - tj. vyloučení ze zadávacího řízení, za nepřiměřený.

57. V principiálně obdobném případě vedeném pod č. j. R0036/2018/VZ-14938/2018/323/JKt již předseda Úřadu rozhodl, že není pochyb, že zadávací řízení je vysoce formalizovaný postup a i formální pochybení může vést k vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení, avšak nedodržení jakékoliv zadavatelem (nikoli tedy zákonem) stanovené podmínky či instrukce nemusí vždy vést k vyloučení dodavatele z účasti v zadávacím řízení po zohlednění povahy takové podmínky a po přihlédnutí ke všem souvisejícím relevantním skutečnostem. Dále předseda Úřadu uvedl, že k těmto případům by mělo docházet zcela výjimečně a ze závažných důvodů, protože se vždy jedná o nepředvídatelnou situaci, která ve spojení s otázkami z ní plynoucími do zadávacího řízení vnáší jistý prvek netransparentnosti. Zadavatel by se tedy měl v každém případě maximálně snažit, aby bylo jasné, které zadávací podmínky jsou materiální, a tedy nutně povedou v případě nesplnění k vyloučení uchazeče, a které jsou pouhým formálním doporučením.
58. Zadavatel si v části 4) i v části 5) výzvy k podání nabídky opakovaně vyhradil pro případ, že by nabídka účastníka zadávacího řízení nebyla ve smyslu zákona a výzvy k podání nabídky kompletní, právo vyžádat si dle § 46 odst. 1 zákona dodatečné informace a dodatečné doložení dokladů, a to jak k doložení kvalifikace, tak i samotné nabídky. Zadavateli v posuzovaném případě nic nebránilo využít jím vyhrazené právo a navrhovatele vyzvat dle § 46 zákona. Takový postup by zásadě přiměřenosti odpovídal nejvíce a byl by v daném případě nejvhodnější. Nelze však souhlasit se závěrem napadeného rozhodnutí, že by zadavatel byl k postupu dle § 46 zákona přímo povinen, neboť zásada přiměřenosti mohla být v posuzovaném případě naplněna i jinými postupy (viz níže).
59. Na tomto místě lze zčásti souhlasit s námitkou zadavatele ohledně ne zcela přiměřeně použitého odkazu Úřadu na rozsudek č. j. 62 Af 50/2010-104. Daný rozsudek totiž řešil situaci, kdy v předložené nabídce existovala nejasnost, kterou bylo nutno odstranit. V posuzovaném případě však zadavatel správně argumentuje, že žádná taková nejasnost v nabídce navrhovatele nefigurovala. Proto nelze povinnost postupu dle § 46 zákona, která byla v uvedeném rozsudku zakotvena, vztahovat bez dalšího na posuzovaný případ. Shodné rysy lze vidět toliko v charakteru zde posuzovaného pochybení navrhovatele – tj. pochybení zcela formálního, avšak absentuje nutnost vyjasnění obsahu nabídky, která použití § 46 zejména indikuje. Závěry rozsudku č. j. 62 Af 50/2010-104 lze tak v posuzované věci použít toliko jako vodítko k identifikaci formální vady nabídky, a nikoliv jako vodítko pro povinnost postupovat dle § 46 zákona.
60. V posuzovaném případě, i pokud by zadavatel neučinil výzvu dle § 46, stále mohl postupovat v souladu se zásadou přiměřenosti. Zadavatel totiž po vyloučení navrhovatele obdržel spolu s jeho námitkami vyplněný návrh smlouvy. V běžné praxi platí, že je na zvážení zadavatele, zda

nápravu v rovině formálního pochybení od dodavatele, kterou v tomto případě navrhovatel učinil z vlastní iniciativy (tj. bez výzvy dle § 46 zákona), přijme. Bylo by však zcela přiměřené, kdyby zadavatel k této „samonápravě“ od navrhovatele přihlédl a rozhodnutí o vyloučení navrhovatele zrušil, pokud už zadavatel sám výzvu dle § 46 zákona nezaslal. Zadavatel však neučinil ani toto.

61. Zadavatel konečně mohl postupovat i tak, že by navrhovatele nevyloučil a ponechal by jeho nabídku bez úpravy, neboť jak bylo konstatováno shora, nabídka obsahovala toliko zcela formální pochybení. Pokud by měl i tak zadavatel pochybnosti o vázanosti navrhovatele obchodními a platebními podmínkami a navrhovatel by např. odmítl návrh smlouvy následně podepsat, mohl by zadavatel navrhovatele vyloučit i z důvodu dle § 124 odst. 2 zákona (byť se má zato, že podáním nabídky navrhovatel svou předšmluvní vůli být vázán návrhem smlouvy vyjádřil).
62. I z výše uvedených několika variant je zřejmé, že zadavatel se v žádné fázi zadávacího řízení nenacházel v ohrožené pozici, žádné riziko z formálního nedostatku nabídky navrhovatele mu nehrozilo. Možnost vyloučení navrhovatele mu byla zachována i v případě, že by postupoval některým ze shora uvedených způsobů, neboť stále mohl navrhovatele vyloučit, a to buď, kdyby navrhovatel na výzvu dle § 46 zákona nereagoval a vyplněný návrh smlouvy nedodal, nebo kdyby zadavateli po vyloučení sám navrhovatel vyplněný návrh smlouvy nedoplnil, nebo kdyby navrhovatel nechtěl v daném znění podepsat předmětnou smlouvu. Ani jedna z možností však není s ohledem na skutkový stav pravděpodobná, neboť navrhovatel zjevně chtěl být návrhem smlouvy vázán. Proti všem uvedeným možnostem zadavatele stojí zcela fatální následek pro navrhovatele, a to jeho okamžité vyloučení ze zadávacího řízení. Je tedy nutno uzavřít ve shodě s napadeným rozhodnutím, že přímé vyloučení navrhovatele pro zcela formální pochybení, které v posuzovaném případě nastalo, není v souladu se zásadou přiměřenosti, a tedy ani se zákonem.
63. S ohledem na naplnění účelu a smyslu zákona, kterým se stručně řečeno myslí hospodárné, efektivní a účelné vynakládání veřejných prostředků při získání kýženého výsledku zadávacího řízení v podobě výběru nejvýhodnější nabídky, měl zadavatel postupovat přiměřeně a uvážlivě, protože dle obdržených nabídek mu muselo být zřejmé, že navrhovatelova nabídka byla ekonomicky nejvýhodnější. Vyloučení ekonomicky nejvýhodnější nabídky ze zadávacího řízení pro nesplnění formálního požadavku, který mohl být napraven zcela jednoduchými kroky ze strany zadavatele, je tak postupem zcela nepřiměřeným.
64. Na základě výše uvedeného je patrné, že zadavatel v jednotlivých dílčích krocích posuzovaného zadávacího řízení sice postupoval čistě formálně v souladu se zákonem (v souladu s § 39 zákona zadavatel postupoval podle jím stanovených zadávacích podmínek, oprávnění vyzvat dle § 46 odst. 1 zákona nebyl povinen využít, dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona mohl účastníka vyloučit), avšak materiálně postupoval v rozporu se zásadou přiměřenosti, kterou je zadavatel povinen respektovat v průběhu celého zadávacího řízení. Zásada přiměřenosti, jakožto i ostatní zásady zadávacího řízení, se totiž prolíná celým zákonem a je nutno její optikou vykládat všechna jeho ustanovení, tedy i ustanovení § 48 odst. 2 písm. a) zákona. Zákon zadavateli poskytoval několik možností, jak v dané věci patřičně postupovat, aniž by musel bez dalšího neprodleně provést vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro zcela formální vadu nabídky. Zadavatel však žádnou z těchto možností nevyužil (když zejména

postup dle § 46 zákona byl namístě), a proto bylo vyloučení navrhovatele v daném případě nepřiměřené.

65. Závěrem k tomuto okruhu námitek zadavatele nutno podotknout, že nelze shledat jakoukoli věcnou nebo logickou souvislost mezi zadavatelem namítanou vysokou pravděpodobností garance budoucího kvalitního plnění předmětu části č. 3 veřejné zakázky, kterou odvíjel od vykazování určité kvality účastníků zadávacího řízení, definované řádným splněním zadávacích podmínek po celou dobu zadávacího řízení a samotným plněním předmětu části č. 3 veřejné zakázky. Vyplnění podružných údajů do návrhu smlouvy a odeslání tohoto návrhu smlouvy zadavateli spolu s nabídkou nevypovídá v jakémkoli směru o kvalitě poskytování služeb úklidu ploch zeleně a vývozu odpadkových košů, tedy o úrovni kvality budoucího plnění předmětu části č. 3 veřejné zakázky.

K okruhu námitek týkajících se výroků II, III a IV napadeného rozhodnutí

66. Námitky zadavatele vůči výrokům II, III a IV jsou akcesorické povahy vůči výroku I napadeného rozhodnutí a vzhledem k potvrzení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu jsou nedůvodné. Protože postup zadavatele v šetřené věci byl nepřiměřený a došlo k porušení zákona tak, jak je uvedeno ve výroku I napadeného rozhodnutí, je nápravné opatření uložené ve výroku II zákonné, a tudíž byly i naplněny podmínky pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 263 odst. 2 zákona v podobě zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení na část č. 3 veřejné zakázky a současně v podobě zrušení všech souvisejících úkonů zadavatele učiněných v zadávacím řízení. Rovněž bylo namístě uložení zákazu uzavřít smlouvu až do pravomocného skončení správního řízení a povinnosti zadavatele uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

Shrnutí

67. S ohledem na skutečnosti týkající se posuzované věci uzavírám, že Úřad rozhodl správně, když v napadeném rozhodnutí označil vyloučení navrhovatele v daném případě za rozporné se zásadou přiměřenosti, tudíž za nezákonné, přičemž jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušil rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení na část č. 3 veřejné zakázky a současně zrušil všechny související úkony zadavatele učiněné v zadávacím řízení. Mé minimální výhrady vůči Úřadem konstatované povinnosti zadavatele vyzvat dle § 46 zákona navrhovatele představují pouze korekci části odůvodnění napadeného rozhodnutí, všechny nosné důvody a ostatní argumentace Úřadu je adekvátní a v souladu s aktuální právní úpravou.

VI. Závěr

68. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu byla přezkoumána i zákonnost napadeného rozhodnutí, jeho věcná správnost v rozsahu vznesených námitek a současně byla přezkoumána i zákonnost postupu Úřadu, přičemž napadené rozhodnutí bylo shledáno zákonným a věcně správným. Dospěl jsem přitom k závěru, že Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, a dostatečně odůvodnil jejich použití.
69. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, lze dospět k názoru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. městská část Praha 15, Boloňská 478/1, Horní Měcholupy, 109 00 Praha
2. Mgr. Martin Hýbl, advokát, Korunní 1740/129, 130 00 Praha 3
3. BAU plus, a. s., Revoluční 767/25, Staré Město, 110 00 Praha 1
4. CEBU a.s., Revoluční 767/25, Staré MĚSTO, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy